

трапезѣ-тѣ, нѣ всѣмъ да пазятъ мѣла-
ніе и да слѣшатъ слово Божіе. Тѣзи и
много другы наставленія имъ даваше и скъ-
кого гы поучаваше, като единъ дѣховный
баща. Сега вече трѣбѣва да прикажемъ за
Сарацинскы-тѣ начальници, Аспевата и Те-
ревона, покрѣстени отъ С-го Евтиміа.

Въ Персіѣ живѣаше нѣкой си Елиинъ по
има Аспеватъ, кой-то имаше сына Теревона,
малко момче. Това момче бѣше недѣ-
гаво и дѣсна-та мѣ страна, отъ глава до
крака, тѣи изсѣхнала, що-то неможаше ни-
какъ да сѣ исцѣри, ако мѣ довождахъ и най-
искѣсны-тѣ цѣлители. Послѣ Аспеватъ, на-
едно съ колнавыа неговъ сынъ, прѣселава сѣ
въ Аравіѣ по тѣзи причинѣ: около свѣр-
шеніе-то на Исдигырдово-то царѣванье, въ
Персіѣ тамкашни-тѣ магесници повдигна-
хъ гоненіе върхъ Христіаны-тѣ, кои-то за
да сѣ избавятъ отъ мѣкы, бѣгахъ въ Гръ-
ціѣ. За това бѣше заповѣдано на всичкы-
тѣ военачальници, мѣждѣ кои-то бѣше и
Аспеватъ, строго да вардатъ пѣтица-та,
за да не бы избѣгнѣлъ ни единъ Христіа-
нинъ отъ Персіѣ. Тогава Аспеватъ, като